

Disco gebeuren

MIEL SCHREURS EN JACQ FRANKEN

De fameuze disco staat aan de wieg van Club 77. Een zoektocht in het archief van de Club en de jaarverslagen geeft een goed beeld van het ontstaan van de club en haar leden door de jaren heen.

In het oudste document dat in het archief hieromtrent is teruggevonden staat een vermelding van een bestuursbijeenkomst, helaas zonder datum; het moet echter begin 1970 zijn. Het bestuur bestond uit voorzitter Huub Reneerkens en penningmeester Zef Paffen; het discoteam uit de diskjockeys Wim Steinbusch en Ger van Weersch, en de medewerkers Jo Bosch en Hai Straaten. Tijdens een bestuursvergadering van 21 januari 1970 werd besloten om tijdens de disco een proef met bier te starten (uiteraard bier in glazen) en met extra toezicht van drie vrijwilligers.

Aan de oprichting van Club 77 ging zoals te lezen is een en ander vooraf. In 1969 kwam er een splitsing in de jeugd van Schin op Geul en de reeds bestaande jeugdvereniging. De wens voor het houden van discoavonden resulteerde erin dat een groep vrijwilligers zorgde dat ruim zestig jongeren boven de 14 jaar de nieuwe jeugdbeweging in Schin op Geul vormden. Een nieuw bestuur werd gevormd en de reeds bestaande jeugdvereniging liet men links liggen. Door de discoavonden groeide de nieuwe vereniging uit tot een ware jeugdsociëteit, die ook ontspanningsbijeenkomsten organiseerde voor jongeren onder de 14 jaar.

Belangrijke personen binnen het nieuwe bestuur waren indertijd pastoor Willy Coenen, Odilia Boon, Ine Franken, Connie Frissen, Rosemarie Weusten, Suzanne Dreessen, Bertha Stassen, Hub Franken en Huub Dreessen, voor zover weergegeven in een aantekening uit 1969/70. Naast het officiële bestuur bestond ook een jongerenbestuur. Uit het jaarverslag van 1973 kan opgemaakt worden dat hierin de volgende personen zitting hadden: Tiny Bosch (buffethulp), Mieke van Weersch (voorlopig bestuurslid), Ger van Weersch en Jo Bosch (diskjockeys), Hub Hodiament (tweede secretaris), John van Weersch en Hai Straaten (buffethulp en bediening), Maurice Muylers (techniek geluidsinstallatie) en Piet Lechanteur (buffethulp).

Het jaarverslag 1974 laat zien dat Maurice Muylers en Mieke van Weersch definitief tot het jongerenbestuur zijn toegetreden, daarnaast werd het jongerenbestuur uitgebreid met Anita Vincken en Mariëlle Muylers. Het discoteam had de naam Zero Revolution. In 1972 valt al te lezen dat de jeugd de disco iedere week wil houden en niet 'maar' iedere veertien dagen, wat volgens een be-

stuursmededeling niet kan vanwege een tekort aan personeel. In 1980 werd de disco uitgebreid met een discoavond voor de 12 tot 15-jarigen, eenmaal per twee weken.

De jaarverslagen zijn heel uitgebreid en geven een volledig beeld van wat allemaal speelde in de vroege jaren. Er waren bijvoorbeeld plannen voor een nieuwe geluidsinstallatie en in september 1972 werd besloten de discoavonden in besloten kring te houden. Uit het jaarverslag 1973 valt op te maken dat de activiteiten van Club 77 werden uitgebreid; er vond een betere bestuurssamenstelling plaats en er werden vrijwilligers aangetrokken voor de disco, maar ook dat één van de eerste diskjockeys van de Club – en tevens jongerenbestuurslid – zich bedankte. Uit het verslag 1974/75 blijkt dat enkele discoavonden geschrapt moesten worden omdat er te weinig toezicht aanwezig was. De disco bleef een aandachtspunt voor het bestuur. De jeugd wilde meer, maar het was een flinke aanslag op de (tijd van de) vrijwilligers.

Jacq Franken startte zijn vrijwilligerswerk in 1977 op 15-jarige leeftijd bij de disco van Club 77, met het oude disco-meubel van La Baraque: een meubel met eiken planken aan de voorkant en voor de rest afgewerkt met zwart skaileer. De disco werd destijds gehouden aan de buffetkant en het Groene Kruiszaaltje. Diskjockeys waren toen Maurice Muylers en Jacq, wat later kwam daar Pierre Kuipers bij.

In de jaren tachtig bestond er naast het bestuur ook nog een jongerenbestuur dat zich niet alleen bezighield met de disco, maar ook met andere ontspanningsactiviteiten voor de jeugd. Overigens was er geen sprake van disco maar van instuif. Door het jaar heen had de club een groot aanbod aan activiteiten waar eenieder zich mee bezighield en derhalve was er sprake van een zomerstop. Na de zomerstop werd alles telkens weer opnieuw opgestart.

De disco voor de leeftijd vanaf 14 jaar werd na rijp beraad in 1980 gestopt wegens gebrek aan bezoekers, zoals ver-

Estatic Gaga werd Second Heat

SCHIN OP GEUL — Ondanks vele tegenslagen, waaronder een diefstal van apparatuur ter waarde van 8500 gulden, is de schin op geulse formatie Second Heat (voorheen Estatic Gaga) toch nog in staat om op te treden. Daarmee wordt weer een begin gemaakt op zaterdag 17 maart tijdens een avond van Club 77 in het gemeenschapshuis van Schin op Geul. Second Heat heeft een complete nieuwe installatie en de formatie verwacht in de komende tijd

veel van zich te laten horen. Naast vele gekomponeerde nummers, die bij het publiek steeds goed zijn overgekomen, brengt Second Heat ook bekende, tijds-onafhankelijke muziek, zoals oudere top-30-werken in de funky-rock-stijl. De groep bestaat uit Danny Peys (zang), Jack Janssen (drums en zang), Jacques Scheien (slaggitaar-zang), Bert Keydener (basgitaar-zang) en Hub Bock (sologitaar). Het management en de techniek zijn in handen van Joop van Gessel. Zijn adres: Graafstraat 23 te Schin op Geul, tel. 04459-1567.

meld in het jaarverslag van dat jaar. Dit was maar van korte duur. De disco voor de jongere garde vond plaats in het nieuwe gemeenschapshuis, waar de kleedlokalen werden omgetoverd in een discozaal. Nieuwe namen duiden op in de archieven: Jacq Franken en Hans Bemelmans, die Pierre Kuijpers opvolgde.

En met nieuwe namen ook nieuwe plannen. In 1980 werden er plannen gemaakt voor een nieuw discomeubel. Het oude was door intensief gebruik in verval geraakt. Daarbij moesten van het bestaande meubel altijd de houten platen verwijderd worden om het op blokken te plaatsen, zodat het stabiel stond en niet bij het geringste of minste de plaat oversloeg. Er werden tekeningen gemaakt en geheel in eigen beheer werd gestart met het maken van een nieuw multifunctioneel discomeubel. En weer verschenen twee nieuwe namen bij het team, Leo Hölsgens en Ralf Savelberg. Niet alleen werd enthousiast het nieuwe discomeubel ontworpen en gemaakt, ook aan onderhoud werd veel aandacht besteed. Het zou wel even duren voor dit klaar was. Doordat het zaaltje van het Groene Kruisgebouw niet meer beschikbaar was, moest uitgeweken worden naar de kleedruimtes van 't Geboew. Daar was nog een kleine beperkte disco.

V.l.n.r. (o.a.) Jacques Scheien, Huub Bock en Ger van Weersch

In 1983 werd de nieuwe discozaal in het gemeenschapshuis in gebruik genomen en de disco draaide weer op volle toeren. Dat jaar trad Björn Toussaint toe tot het discoteam. In 1984 was de kleine disco van 19.30 tot 21.00 uur, daarna de grote disco vanaf 21.00 uur. De nieuwe zaal werd geopend en er werd fris gestart met een disco voor klein en groot, oud en jong. Nu deze goed begon te lopen werden ook orkesten uitgenodigd. Optredens van bodybuilders, lingerie- en badmodeshows, beachparty's, gekostumeerde disco's — je kon het zo gek niet bedenken, maar de disco van de club vierde hoogtij!

Om alles in goede banen te leiden wilde men overgaan op bezoekerspasjes om zo inzicht in de bezoekersaantallen te verkrijgen, en ruziezoekende jeugd te weren of de toegang voor bepaalde tijd te weigeren. De jeugd kwam allang niet meer alleen uit Schin op Geul, maar ook uit de omliggende kernen en gemeenten. Het bestuur was echter nog niet bereid toestemming te geven voor dergelijke pasjes, zoals is te lezen in een verslag van 10 december 1986. Om de jeugd te stimuleren de disco iedere week op te bouwen kregen zij net als de aanwezige vrijwilligers consumptiebonnen. Het discoteam met vrijwilligers stond echter meer aan de bar dan dat ze meehielpen met opbouwen, want daar was het echt gezellig. Schin op Geul was dan ook dé plek voor de gehele omgeving!

De jaarverslagen staan vol met afwegingen die in die tijd gemaakt moesten worden: wel of geen consumptiebonnen, weer een nieuw discomeubel, moest er een flipperkast of een tafelvoetbalspel komen om de jeugd bezig te houden, etc. Er werd veel vergaderd en soms moest wel eens met de vuist op tafel geslagen worden.

Eind jaren tachtig draaide de disco op volle toeren. Er werden zelfs bands uitgenodigd, zoals The Deal. Er waren strakke werkprogramma's opgesteld en door haar professionele instelling verzorgde het discoteam intussen ook de muziek bij overige activiteiten van Club 77, zoals de Sinterklaasviering, Sint Maartensviering, Koninginnedag, de carnavalsviering, de kerstvieringen in de kerk, de danslessen en de muziek tijdens de jeugdzomerkampen. Maar niet alleen voor de eigen club werkte men hard, ook elders werd graag een helpende hand uitgestoken.

Transport van het nieuwe discomeubel (1986)

Zo bestonden in 1986 de Geultrötters vijf jaar en stelde het discoteam van Club 77 gratis de voor die gelegenheid versierde zaal ter beschikking.

En men keek verder dan de draaitafel. Tijdens één van de discoavonden was het orkest Free Time aanwezig; de eerder genoemde The Deal en onder andere de BAM-BAM Girls hebben eveneens bij de Club optredens verzorgd. Al deze optredens kostten echter handenvol geld en het bestuur wilde er een beetje de rem op zetten, want er werd weer gewerkt aan een compleet nieuw discomeubel met apparatuur waar geld voor nodig was. Om de subsidies niet in gevaar te brengen werd steeds gesproken over een instuif, wat goed uitpakte. Een financiële controle van de boekhouding in dat jaar had dankzij deze naamsverandering een goed resultaat. Zo zie je maar weer hoe een andere naam voor de disco voordelig kon uitpakken.

Het discoteam had veel plannen en een flinke verlanglijst. Aan het bestuur werd voorgelegd dat eenmaal per maand een orkest zou optreden, waarbij bij de duurdere orkesten entree gevraagd zou worden. Daar had het bestuur wel oren naar, maar eenmaal per maand was wat veel. De plannen waren mooi, maar het moest niet te groot en te vaak worden. Ook moest goed naar contracten gekeken worden en moest een all-in prijs worden afgesproken. Hier ging het discoteam mee aan de slag. Ook het nieuwe discomeubel kreeg meer vorm, maar daar was een flink budget voor nodig. Zo werd goedkeuring voor een bedrag van fl. 1.000,00 gevraagd, maar ook voor een bedrag van fl. 2.000,00 voor de aanschaf van discoapparatuur via de

Dienst der Domeinen. In de verslagen van die tijd staat een hele beschrijving van alle plannen en bezigheden.

Het team wachtte niet, maar was volop in beweging en kwam met talloze ideeën. Het diskjockeyteam werd uitgebreid. Zo komt naast Bjorn Toussaint ook de naam Dennis Obrusnik in een verslag naar voren om samen met Hans Bemelmans en/of Jacq Franken te draaien. De verslagen zijn heel uitgebreid. Zo staan er afspraken in dat een aparte persoon het licht moest bedienen. Ook wordt uitgeweid over het feit dat Hans Bemelmans druk bezig was T-shirts te regelen en een logo te maken, alsmede over de aanschaf van een rookmachine, wat uiteindelijk met een jaar moest worden uitgesteld. En dat men met het hele team naar Elsloo ging waar discomateriaal werd tentoongesteld, een dagje uit waarbij eenieder zijn vriendin mocht meenemen.

Dat er op 18 mei 1985 in het kader van de restauratie van de kerk in Schin op Geul een playbackshow verzorgd werd, bleef ook niet onbesproken. Orkest Lee-Sound werd uitgenodigd en na de playbackshow was er weer een discoavond.

Er werd goed reclame gemaakt voor de discoavonden. Het bestuur werd geacht overal affiches te gaan ophangen om een zo groot mogelijk bereik te krijgen, want er moesten ook inkomsten binnenkomen. Club 77 had een grote platencollectie waar door derden tegen betaling gebruik van gemaakt kon worden. Er werd nauwkeurig toezicht gehouden op het terugbrengen daarvan. Maar natuurlijk ging de muziekkaparaatuur ook mee op de jeugdzomerkampen, want ook daar was een disco onontbeerlijk.

Er was af en toe wel wat commotie omtrent de organisatie van de disco. Niet iedereen was bijtijds aanwezig of meldde zich af. Er was sprake van geluidsoverlast en er werd niet altijd tijdig gestopt met het draaien van muziek. Volgens de vergunning mocht er tot 0.30 uur muziek gedraaid worden en daarna met beperkte frequentie nog wat achtergrondmuziek. Er werd echter veel muziek op verzoek gedraaid en die verzoekjes kenden geen klok...

De eindtijd was overigens niet het enige knelpunt, zoals in de verslagen valt te lezen. De prijs van de Bumarechten rees de pan uit en ook het drankgebruik moest aandacht krijgen. Er mochten geen glazen meer naar buiten worden genomen en ook daar moest op gelet worden.

In 1988 stopte Hans Bemelmans als diskjockey in verband met zijn studie. Het was een hele leuke tijd met hem, maar uiteraard was studeren ook belangrijk. Als gast-dj bleef hij overigens altijd welkom.

Er werd veel vergaderd door het discoteam, dat nu uit maar liefst negen leden bestond. Vanuit dit team kwamen diverse nieuwe ideeën. Zo kwam het idee om een filmdoek op te hangen waarop dan tijdens de disco iets geprojecteerd kon worden. Om het zo goedkoop mogelijk te houden werd dit zelf gebouwd. Er werd doek gekocht op de markt en voor het op- en afrollen werd een ruitenwissermotor gebruikt.

Sfeerbeelden van de disco van Club 77 in 1986

Begin jaren negentig waren topjaren voor de disco. De installatie was uitgebreid met roboscans, die tweedehands ergens waren gekocht en bediend konden worden via een computer. Ook kwamen er nieuwe versterkers met basbuizen, die zelf werden gemaakt en permanent aan het plafond waren bevestigd. Licht en geluid werden verder uitgebreid, die eveneens in iedere hoek permanent werden bevestigd zodat ze niet meer iedere keer afgepakt hoefden te worden. Er werd daardoor steeds meer van de werkende vrijwilliger gevraagd en derhalve moest er uitbreiding komen. De vele bezoekers uit de omliggende gemeentes zorgden voor een goede omzet, waardoor de provisie de kosten ruimschoots dekte. Omdat er wel gelden binnenkwamen, moest ervoor gezorgd worden dat de apparatuur up-to-date bleef. Het wekelijks opbouwen en afbreken deed de apparatuur echter geen goed en daarom moest gereserveerd worden voor nieuwe aanschaf.

Het stichtingsbestuur sprak de organisatie aan om vooral ook goed te letten op wat er zowel in 't Geboew alsook daarbuiten gebeurde. Gelet op alle aandachtspunten die de disco met zich meebracht stond dat als agendapunt op iedere vergadering, teneinde op de hoogte te blijven wat er allemaal speelde. De disco waar Club 77 groot mee was geworden kreeg te maken met toestanden die men beslist niet wilde. De jaren 1992-1995 werden uiteindelijk de jaren van top naar nul. De geruchten van ongewenste handel in verboden middelen werd steeds vaker gehoord. Extra controle kon daaraan helaas geen halt toeroepen

Het discoteam van Club 77 in 1986

en na een stille controle van de politie werden deze geruchten helaas bevestigd. Veel was eraan gedaan om dit te beperken en te voorkomen, maar helaas zonder resultaat. Er werd besloten een zomerstop in te gelasten, dus een periode zonder disco. Na een herstart waarbij geen sterke drank meer werd geschonken volgde een kleine opleving, maar al spoedig bleven de bezoekers weg en werd uiteindelijk besloten ermee te stoppen, waardoor er een abrupt einde kwam aan een bloeiende disco van Club 77. Een levendige activiteit, maar ook een goede bron van inkomsten viel hierdoor weg.

In de jaren daarna zijn nog enkele malen themadisco's gehouden. Deze trokken genoeg belangstelling en waren ook weer iets voor de toekomst. Bij het 25-jarig bestaan van Club 77 in 1995 werd een disco oude stijl gedaan, met de medewerking van oud diskjockeys die actief waren in de jaren 70. In 1996 werd getracht de disco weer nieuw leven in te blazen, maar dat wilde niet echt meer lukken. Van alles werd geprobeerd: aangepaste aankleding voor de statafels die gemaakt waren van biertonnen met een blad erop en banken van mdf-plaat die je kon inklappen en gemakkelijk kon opbergen, waardoor de zaal na afloop snel was opgeruimd. Ook werden er thema-avonden georganiseerd zoals een *Lady's Night*, bodybuilding show en *Beach Party*. Maar dit alles heeft geen bijdrage mogen leveren aan een voortzetting van het discogebeuren van Club 77.

In 1998 stopte Jacq Franken met zijn discowerk en als vrijwilliger. Hij kan terugblikken op een zeer mooie tijd en kon, samen met zijn Karin, gaan genieten van het geluk van hun eerste kindje. In 2019 organiseerde de Stichting van 't Geboew samen met Club 77 een discoavond waarbij Jacq en Hans Bemelmans als gast-dj's optraden. Dat was een groot succes; er waren vele oude bekenden aanwezig uit de jaren tachtig en negentig. Wie weet komt er daar nog eens een vervolg op...

Velen onder ons hebben genoten van deze discobijeenkomsten. Het was een mooie en intensieve periode, en al wat blijft is de herinnering.

